

Warszawa, 11.07.2023 r.

Dr hab. Hanna Przybyła-Basista, prof. AEH

Wydział Nauk o Człowieku

Akademia Ekonomiczno-Humanistyczna

W Warszawie

RECENZJA

pracy doktorskiej mgr Anny Wasiak

Samotne matki żyjące w warunkach ubóstwa. Poszukiwanie znaczeń nadawanych przez kobiety swojemu doświadczeniu z zastosowaniem interpretacyjnej analizy fenomenologicznej

1. Ocena trafności wyboru tematyki i ogólna charakterystyka pracy

Praca doktorska mgr Anny Wasiak dotyczy psychologicznych skutków funkcjonowania samotnych matek żyjących w warunkach ubóstwa. To stosunkowo rzadko podejmowany przez psychologów temat, szczególnie na gruncie polskim. Jak pisze Autorka rozprawy (s. 12) „dostrzeganie tych kobiet wraz z ich unikalnym doświadczeniem życiowym, jakim jest kontekst ubóstwa” stanowi ważny badawczo problem zarówno biorąc pod uwagę względy poznawcze, jak i społeczne, a przede wszystkim możliwości aplikacyjne w postaci sformułowania konkretnych zaleceń dla praktyki. Pogłębione analizy skutków ubóstwa znacznie częściej są prowadzone w kontekście badań nad dziećmi i konsekwencjami doświadczania niedostatków dla ich funkcjonowania. O wiele zaś rzadziej pogłębione refleksje dotyczą funkcjonowania psychologicznego kobiet pełniących w tych warunkach rolę matek. W tym znaczeniu, praca taka jak ta jest wartościowym źródłem wielu obserwacji, tak bardzo potrzebnych dla zrozumienia zjawiska rodzicielstwa w tym szczególnym kontekście, jakim jest doświadczanie skrajnej biedy. Ponadto, pogłębiona refleksja teoretyczno-empiryczna może być pomocna w budowaniu programów uwzględniających spostrzeżenia psychologów. Warto

dodać, że z danych raportowanych przez badaczy zagranicznych (m.in. Anthony et al., 2017; Cosgrove & Flynn, 2005) wyraźnie wynika, że ubóstwo, bezdomność, pobyt w schronisku wpływa negatywnie na rodzicielstwo poprzez ograniczanie swobody decydowania, poczucie stałego bycia poddawaną ocenie, krytyce. Z tego względu podjęcie przez Autorkę próby uchwycenia doświadczeń samotnych, ubogich matek mieszkających i opiekujących się swoimi dziećmi w hostelu jest cennym przedsięwzięciem naukowym, które zaowocowało wieloma wartościowymi obserwacjami. Wybór tematyki pracy wydaje się zatem trafny i w pełni uzasadniony.

W przedstawionej do recenzji pracy analizy materiału zebranego od uczestniczek badania zostały poprzedzone rozważaniami teoretycznymi na podstawie literatury przedmiotu. Praca doktorska mgr Anny Wasiak pt. *Samotne matki żyjące w warunkach ubóstwa. Poszukiwanie znaczeń nadawanych przez kobiety swojemu doświadczeniu z zastosowaniem interpretacyjnej analizy fenomenologicznej* obejmuje 443 strony, w tym obszerną bibliografię. Całość pracy tworzą: streszczenie w języku polskim i angielskim, spis treści oraz cztery nienumerowane części pracy wraz z bibliografią, spisem tabel, rysunków i załączników. Pierwsza część stanowi teoretyczne wprowadzenie w problematykę pracy i przybliża zjawisko samotnego macierzyństwa osób ubogich żyjących w warunkach ubóstwa. Część druga jest poświęcona opisowi zastosowanej przez Autorkę metody badań własnych. Najdłuższa jest część trzecia zatytułowana *Wyniki*, w którym Doktorantka z dużą starannością prezentuje wyniki badań własnych. Całość zamyka ostatnia część pracy zatytułowana *Dyskusja wyników* stanowiąca podsumowanie przeprowadzonych analiz szczegółowych i interpretacji.

2. Uwagi o warsztacie naukowym i redakcji pracy

Praca posiada prawidłowy układ treści odpowiadający logice referowania poszczególnych zagadnień. Struktura pracy odpowiada standardom rozprawy doktorskiej, w której część teoretyczna i empiryczna są ze sobą wyraźnie powiązane. Zawartość rozdziału teoretycznego (83 strony) przybliży tezy Autorki, zaś kolejny rozdział charakteryzuje zasadność wyboru podejścia jakościowego jako metody badawczej i postawienia pytań badawczych (20 stron). Prezentacja wyników jest najbardziej obszerną częścią pracy (248 stron). Ostatnia część jest poświęcona dyskusji wyników (55 stron), w której wcześniejsze rozważania teoretyczne umożliwiają interpretację uzyskanego materiału badawczego. Proporcja części teoretycznej do empirycznej jest jak najbardziej właściwa, zgodna ze standardami i oczekiwana, wskazując na wyraźną przewagę zgromadzonego bardzo bogatego materiału z badań jakościowych. Od

strony formalnej praca świadczy o opanowaniu podstaw techniki pisania rozprawy naukowej. Autorka dołożyła też starań do przygotowania pracy na dobrym poziomie edytorskim.

3. Ocena merytoryczna pracy, realizacji celu badań i oryginalnego wkładu autora

Ocena części teoretycznej rozprawy

W części teoretycznej rozprawy zatytułowanej: „Samotne matki żyjące w warunkach ubóstwa – teoretyczne podłoże badań” Autorka dokonała przeglądu literatury na temat wielkości zjawiska samotnego macierzyństwa w Polsce, jego genezy, sytuacji rodzinnej samotnych matek i możliwości korzystania z instytucjonalnej pomocy społecznej. Prezentowane tu są zarówno dane liczbowe wskazujące na rosnącą skalę zjawiska rodzin niepełnych, w szczególności samotnego macierzyństwa. Przytoczone dane demograficzne podkreślają wagę i uzasadniają potrzebę prowadzenia badań w tym obszarze. Warto podkreślenia jest także zasygnalizowanie przez Doktorantkę już od samego początku pracy, że na zjawisko samotnego wypełniania roli rodzicielskiej należy patrzeć z perspektywy systemowego rozumienia rodziny. Taka perspektywa jest wartościową osnową rozważań umożliwiającą postrzeganie samotnej matki w konkretnym kontekście relacji społecznych, interakcji rodzinnych, jakiejś konkretnej przeszłości rodzinnej i powiązanej z nią teraźniejszości. Przyjęcie przez Doktorantkę takiego założenia jest niezwykle ważne i inspirujące, dające szansę na pogłębienie rozważań nad doświadczeniem samotnych matek żyjących w ubóstwie i co istotne, umożliwiające postrzeganie samotności matki w kontekście istniejących relacji społecznych, uwikłań, ograniczeń, zarówno tych spowodowanych niewystarczającymi zasobami osobistymi, jak i tych zewnętrznych - instytucjonalnych. To bardzo wartościowy punkt wyjścia do prowadzenia badań jakościowych umożliwiających docieranie do osobistego świata znaczeń badanych matek.

W kolejnej części rozdziału teoretycznego Doktorantka przechodzi do przybliżenia źródeł ubóstwa rodzin monoparentalnych i konsekwencji ubóstwa dla rodziny oraz charakteryzuje mechanizmy międzypokoleniowego utrzymywania się ubóstwa. Ta część jest napisana z dużą dbałością o przytaczanie konkretnych danych demograficznych ilustrujących sytuację prawnofinansową samotnych rodziców, możliwości pobierania zasiłków, przeszkody w podejmowaniu pracy zarobkowej, trudną sytuację mieszkaniową, często brak stałego miejsca zamieszkania, korzystanie ze schronisk, hosteli, domów pomocy i trudności doświadczanych przez dzieci. Ten fragment pracy ilustruje realistycznie i w sposób namacalny kontekst ubóstwa, w którym doświadczenie przewlekłego stresu związanego z ubóstwem jest wyjątkowo dużym

wyzwaniem dla poradzenia sobie z wyzwaniami i nagromadzeniem stresorów. Treści te są zatem dobrze i logicznie wkomponowane w prezentację ubóstwa jako zjawiska otaczającego samotną matkę, którego ona doświadcza. Autorka przytacza tu pojęcie „stresu związanego z ubóstwem” i wyniki badań nad konsekwencjami przewlekłego stresu wynikającego z ubóstwa jak np.: występowanie objawów lękowych i depresyjnych, kłopoty ze zdrowiem psychicznym. Interesujące w tej części pracy są rozważania dotyczące mechanizmów międzypokoleniowego utrzymywania się ubóstwa, w szczególności scharakteryzowanie na podstawie przeglądu literatury pięciu modeli opisujących czynniki zwiększające ryzyko dziedziczenia niedostatku. Doktorantka zgrabnie łączy treści socjo-ekonomiczne z ukazaniem psychologicznych konsekwencji ubóstwa dla tworzenia się więzi wskazując na zwiększone ryzyko występowania pozabezpiecznych stylów przywiązania w relacjach rodzinnych niosących z kolei zwiększone ryzyko trudności radzenia sobie w różnego typu relacjach społecznych, co w efekcie może powodować wzrost zagrożenia ubóstwem. Ten mechanizm jest interesujący i choć nie jest jednoznacznie potwierdzony empirycznie zdaje się stanowić wartościowe poznawczo tło dla rozważań o znaczeniu doświadczenia ubóstwa i jego powiązań z rodzicielstwem. W dalszej części rozdziału teoretycznego Doktorantka dokonuje przeglądu badań nad doświadczeniem macierzyństwa osób ubogich, najczęściej bezdomnych. W większości są to badania zagraniczne oparte na jakościowej metodzie analizy danych koncentrujące się na wyszukaniu tematów ważnych dla osób badanych, opisie zachowań opiekuńczych rodziców i strategii sprzyjających redukowaniu negatywnego wpływu bezdomności na jakość opieki rodziców nad dziećmi, a także skutków bezdomności i konieczności przebywania w placówce pomocowej dla kształtowania się relacji rodzic-dziecko. Przegląd literatury uwzględnia też badania nad samotnym macierzyństwem w warunkach ubóstwa prowadzonych przez polskich badaczy. Przy czym, jak zauważa Autorka, są to głównie prace socjologiczne bądź pedagogiczne. Wypełnienie więc luki w tym obszarze badań stało się wyzwaniem, które Autorka ambitnie podjęła. Tym bardziej więc należy docenić opracowanie przez Doktorantkę interesującego projektu badawczego kładącego nacisk na psychologiczne aspekty docierania do sensów i znaczeń nadawanych przez samotne żyjące w ubóstwie matki. Część teoretyczną rozprawy kończy sformułowanie celu projektu badawczego, którym Doktorantka uczyniła poznanie i dokonanie opisu, w jaki sposób samotne matki żyjące w warunkach ubóstwa i bezdomności doświadczają swojej sytuacji bytowej, macierzyństwa oraz istnienia dzieci. Przyjęto założenie o indukcyjnym charakterze przeprowadzanych badań w myśl którego, najpierw należy zebrać dane a dopiero potem w oparciu o te dane można formułować teorie. Postawiono cztery

podstawowe pytania badawcze, które mają charakter otwarty i są logiczną konsekwencją rozważań w teoretycznej części pracy.

Podsumowując tę część rozprawy doktorskiej należy podkreślić, że w części teoretycznej, Doktorantka analizuje skrupulatnie wyniki dotychczasowych badań jakościowych, przybliża kategorie tematów pochodzących z opowieści badanych rodziców. Wnioski z tych analiz wyraźnie zmierzają do konkluzji umacniającej Ją w potrzebie, ważności i sensowności prowadzenia badań jakościowych nad rodzicielstwem doświadczanym w szczególnego rodzaju okolicznościach, a mianowicie: ubóstwa i bezdomności. Jak pisze Autorka na str. 68 swojej rozprawy: „Z opowieści rodziców wynikało, że bycie bezdomnym nie przyćmiło rodzicielstwa jako pozytywnego i znaczącego doświadczenia w ich życiu. Przekonanie o tym, że pełnią ważną rolę wobec swoich dzieci wzmacniało ich poczucie własnej wartości”. Te dwa zacytowane zdania najpełniej obrazują potrzebę prowadzenia badań w tym temacie i poddania głębszej refleksji stwierdzenia: „w jaki sposób bycie bezdomnym wpływa na bycie rodzicem”. Należy zgodzić się z Autorką, że potrzebne jest pełniejsze zrozumienie tych związków w warunkach polskich z udziałem polskich matek, gdyż badań prowadzonych przez polskich psychologów na ten temat jest jeszcze niewiele. Po przeczytaniu tej części pracy nie można mieć wątpliwości, że Doktorantka dysponuje szeroką wiedzą teoretyczną zarówno z zakresu psychologii w zakresie badanych przez siebie zjawisk, jak i innych powiązanych z tym zagadnień, wykraczających poza dyscyplinę psychologii. Autorka wykazuje dobrą orientację w literaturze, trafnie przytaczając argumentację na podstawie przeglądu literatury. Cel badań został jasno i poprawnie zdefiniowany w świetle przyjętych założeń. I co warto dodać, praca napisana jest w sposób komunikatywny, ładnym literackim językiem, a przy tym naukowym.

Ocena zastosowanej metody badań i uzyskanych wyników

W myśl przyjętych założeń o potrzebie zbliżenia się do poznania i głębszego zrozumienia doświadczeń ubogich, bezdomnych matek Doktorantka oparła badania na podejściu jakościowym, a konkretnie na Interpretacyjnej Analizie Fenomenologicznej (IPA) umożliwiającej poznanie znaczeń, jakie samotne matki nadają swoim przeżyciom. Doktorantka poświęca wiele uwagi merytorycznemu uzasadnieniu dokonanego wyboru. Z tym wyborem należy się w pełni zgodzić uznając go za trafny i spójny z wcześniejszym zdefiniowaniem celu badania. Pogłębiona analiza pojedynczych przypadków sprzyja

poszukiwaniu niepowtarzalności znaczeń, jakie osoby badane nadają swojemu doświadczeniu. Opisana procedura badań jest poprawna, zgodna z regułami prowadzenia badań z wykorzystaniem Interpretacyjnej Analizy Fenomenologicznej (IPA). Autorka prezentując konkretnie i metodycznie wybraną przez siebie metodę badań jakościowych podkreśla jej zalety, ale też rozważa ograniczenia związane z badaniami wskazując, że „badania fenomenologiczne opisują i dokumentują, ale nie wyjaśniają sposobu przeżywania” danego doświadczenia przez jednostkę (s. 103). Rozważania na stronach 102-103 świadczą o dobrej znajomości metody i jej niewątpliwych zalet przy prowadzeniu badań jakościowych, ale też dowodzą świadomości ograniczeń. Ta złożona ocena doceniająco-krytyczna metody badań dowodzi dobrego przygotowania do prowadzonych badań i znajomości warsztatu naukowego.

Doktorantka w myśl zasad pracy z wykorzystaniem przyjętej metody badań sformułowała plan wywiadu w oparciu o pytania główne otwarte oraz pytania otwarte pomocnicze. Plan wywiadu jest zamieszczony w Załączniku 1 na stronie 442 rozprawy. Sformułowane pytania odnoszą się do 3 podstawowych obszarów eksploracji: doświadczenia sytuacji finansowej, doświadczenia istnienia rodziny oraz doświadczenia własnego macierzyństwa. Zgodnie z zalecaniami IPA w badaniach uczestniczyła mała grupa kobiet. Dobór do grupy był celowy, przebadano w sumie 15 kobiet, samotnych ubogich matek przebywających w hostelu przy Warszawskim Ośrodku Interwencji Kryzysowej. Najpierw przeprowadzono badania pilotażowe, a następnie badania właściwe. Procedura badawcza, jej etapy, kryteria doboru osób badanych do próby zostały czytelnie i szczegółowo opisane. Dodatkowo zastosowano w badaniu kwestionariusz FACES-IV Davida Olsona w polskiej adaptacji A. Margasińskiego noszący polską nazwę Skale Oceny Rodziny (SOR) w celu poznania specyfiki funkcjonowania rodziny pochodzenia badanych kobiet.

Szczegółowa charakterystyka uczestniczek badania obejmuje opis grupy pod względem socjodemograficznym zamieszczonym w tabeli zbiorczej oraz prezentację indywidualną każdej z badanych matek ujmującą wiek matki, wykształcenie, wykonywanie pracy zawodowej vs. niewykonywanie, dzieci, powód zgłoszenia się do ośrodka interwencji kryzysowej oraz wynik badania kwestionariuszem SOR wraz z ilustracją graficzną uzyskanych wyników w poszczególnych skalach. Takie wprowadzenie wydaje się trafne, gdyż pozwala na szybką orientację dotyczącą osób badanych i funkcjonowania ich rodzin pochodzenia.

Mgr Anna Wasiak dokonała wnikliwej analizy znaczeń nadawanych przez osoby badane na podstawie wywiadów z każdą matką trwających od 57 do 102 minut. Jak podaje Autorka transkrypcja nagrań osiągnęła objętość blisko siedmiuset stron standaryzowanego tekstu (por.

s. 140). Analiza zebranego materiału, w której wykorzystano zapis wywiadów umożliwiła wyodrębnienie tematów nadrzędnych odzwierciedlających doświadczenie matek, wyróżnienie określonych wątków i zilustrowanie ich stosownymi przykładami opartymi na wypowiedziach do zacytowania. W sumie zostało wyróżnionych 11 tematów nadrzędnych i 31 odpowiadających im podtematów mieszczących się w czterech zasadniczych obszarach tematycznych: (1) doświadczanie siebie w relacji do osób i miejsc, (2) doświadczanie własnej sytuacji finansowej, (3) doświadczanie istnienia własnych dzieci oraz (4) doświadczanie własnego macierzyństwa. Pozwoliło to na uchwycenie złożonego i wielowymiarowego doświadczenia macierzyństwa w kontekście bezdomności, samotnego borykania się z trudnościami w życiu, ubóstwa, które często mają charakter długotrwały, z reguły międzypokoleniowy. Prezentacja wyników badań stanowi bardzo obszerną część rozprawy zajmującą w sumie blisko 250 stron. Opis pojawiających się wątków jest bardzo staranny, precyzyjny, analityczny, bogaty w treści. Autorka prowadzi bardzo rzetelnie analizy wywiadów dbając o spójność przekazu, przytoczenie adekwatnej wypowiedzi ilustrującej określoną interpretację nadaną przez badaną matkę i zaliczoną przez Doktorantkę do określonej grupy tematycznej. Trzeba podkreślić trafność grupowania wypowiedzi i czytelnie sformułowane tematy odzwierciedlające przeżycia matek, ich potrzeby, pragnienia, wybory życiowe, emocje, motywacje. Rozprawę kończy dyskusja wyników w świetle doniesień z literatury, porównywanie ustaleń z badań własnych z doniesieniami innych badaczy, przede wszystkim tych korzystających z metodologii badań jakościowych. Wyniki analiz zostały poprawnie zinterpretowane i przedyskutowane. Szczególnie ważne są tu wnioski mówiące o złożoności doświadczenia macierzyństwa osadzonego w kontekście ubóstwa i bezdomności, potrzebie głębszego wsłuchania się w głos, a właściwie wielogłos badanych kobiet wskazujący na międzypokoleniowe utrzymywanie się ubóstwa, słabe więzi, poczucie niewystarczającego wsparcia oraz wieloaspektowe pojmowanie macierzyństwa oraz relacji z własnymi dziećmi. To ważna część pracy przynosząca szereg istotnych wniosków, nakreślająca kierunki i wskazująca konkretne problemy wymagające dalszych badań, a także zawierająca wartościowe wskazówki praktyczne pomocne w pracy z samotnymi matkami doświadczającymi ubóstwa i bezdomności.

Oceniając całościowo rozprawę doktorską mgr Anny Wasiak mam na uwadze następujące aspekty stanowiące mocne strony tej pracy:

po pierwsze, uwzględnienie zagadnienia stosunkowo rzadko podejmowanego przez psychologów a bardzo ważnego tak ze społecznego, jak i psychologicznego punktu widzenia oraz nowatorski charakter badań,

po drugie, do badania złożoności problemu samotnego macierzyństwa w kontekście ubóstwa i bezdomności została zastosowana metodologia jakościowa oparta na założeniach Interpretacyjnej Analizy Fenomenologicznej (IPA), co stanowi o przyjęciu oryginalnej metody poszukiwania rozwiązań badanego problemu, a Autorka wykazała się kompetencjami w zakresie badań jakościowych,

po trzecie, osadzenie w ramach systemowego podejścia do rodziny zagadnienia poszukiwania znaczeń, nadawanych przez kobiety swojemu doświadczeniu macierzyństwa powiązanego z ubóstwem i bezdomnością, uważam za trafne merytorycznie,

po czwarte, badania zostały starannie zaplanowane i zrealizowane według założonego planu, grupa została dobrana właściwie co w efekcie pozwoliło Doktorantce na uzyskanie wieloaspektowego obrazu macierzyństwa przeżywanego w warunkach ubóstwa i bezdomności,

po piąte, wyniki badań poszerzają wiedzę na temat samotnego macierzyństwa ubogich matek, a także mają charakter aplikacyjny umożliwiając sformułowanie szeregu wskazówek praktycznych dotyczących skutecznego wspierania kobiet.

Pozytywna ocena rozprawy nie oznacza, że nie dostrzegam pewnych niedoskonałości, które poniżej przedstawię. Mają one charakter drugoplanowy, polemiczny.

W moim przekonaniu kontrowersyjne jest umieszczenie w rozdziale zatytułowanym: „Metoda” podrozdziału: „Refleksje osobiste i epistemologiczne” (s. 108-115), w którym pojawiają się osobiste refleksje związane z rozwojem zawodowym, podjęciem stażu w Warszawskim Ośrodku Interwencji Kryzysowej, rozwijaniem własnej wrażliwości, obserwacją dzieci krzywdzonych przez matki, zmaganiem się z trudnościami w pracy z matkami mieszkającymi w Hostelu i w końcu otwarcie się na perspektywę pracy z matkami bezdomnymi. Nie mam wątpliwości, że to ważna droga rozwoju osobistego i zawodowego ukazująca motywację do podjęcia badań. Jednakże, zwykle o motywacji do wyboru problematyki badawczej, prowadzenia badań i związanych z tym zmaganiach pisze się we Wprowadzeniu, gdzie wskazuje się ważność zagadnienia, potrzebę badań i własne refleksje między innymi dotyczące drogi rozwoju, wyboru problematyki, własnej motywacji. Umieszczenie tych osobistych wątków w środku pracy w pewnym stopniu zakłóca percepcję rozprawy naukowej odwołując od śledzenia naukowych aspektów pracy, koncentracji na rzeczowej argumentacji związanej z postawionym problemem badawczym i metodami jego rozwiązania.

Mam też wątpliwość, czy krótki tekst na stronie 12 bez zaznaczenia tytułem, że jest to Wstęp bądź Wprowadzenie miał być w istocie rzeczy właśnie wprowadzeniem. W rozprawach naukowych zwykle jest to ważna część pracy orientująca czytelnika w zasadniczych dla danej pracy kwestiach, m.in. ważności problematyki, potrzebie badań, motywacji badacza, strukturze pracy. Pojawia się zatem pytanie, czy pominięcie Wprowadzenia było celowym zabiegiem.

Kolejna drobna uwaga dotyczy braku numeracji rozdziałów i podrozdziałów. Jest to uwaga marginalna, choć uważam, że łatwiej byłoby recenzentowi odnosić się do poszczególnych części pracy, gdyby była zachowana ich numeracja.

Proszę, aby Doktorantka odniosła się do wyżej omówionych uwag dyskusyjnych podczas publicznej obrony pracy.

Podsumowując, cała rozprawa doktorska jest oryginalnym dziełem, została opracowana na dobrym poziomie merytorycznym, napisana rzetelnie, tym samym dowodząc bardzo dobrej orientacji Doktorantki w zakresie podejmowanej problematyki, zdolności do twórczego i oryginalnego postawienia problemu badawczego. Badania własne wykonane na homogenicznej próbie matek zmagających się z samotnością, ubóstwem i bezdomnością zostały opracowane rzetelnie, z dużą starannością i świadczą o kompetencjach metodologicznych Doktorantki. Interpretacja wyników i wnioski dowodzą też kompetencji Autorki jako dojrzałego badacza. Praca posiada szereg walorów zasługujących na uznanie, szczególnie w warstwie empirycznej, i to przede wszystkim one stanowią o istotności tego doniesienia w obszarze poczynąń badawczych.

Wniosek końcowy

Biorąc pod uwagę zaprezentowaną powyżej szczegółową ocenę wartości rozprawy doktorskiej przygotowanej przez mgr Annę Wasiak stwierdzam, że rozprawa spełnia ustawowe wymagania stawiane pracom doktorskim (Ustawa z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym) i zwracam się do Rady Naukowej Dyscypliny Psychologia Uniwersytetu Warszawskiego z wnioskiem o dopuszczenie Doktorantki do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Podpis

